

[Wissing]

og en bekendtgørelse, som i dag har en alt for ringe virkning i skolen, og som er medvirkende til, at forholdene i skolen er så dårlige, som de er i dag.

Det er i det hele taget dette disciplincirkulære, jeg gerne vil beskæftige mig lidt med. Fru Mini Jakobsen sagde, at hun var klar over, at der var store problemer i skolen, men at hun ikke kunne gå ind for dette dagsordensforslag. Bl. a. var hun bange for at overlade til politikerne at lave dette cirkulære. Ja men jeg sagde jo netop, at det først og fremmest gjaldt om, at vi fik forældrene og lærerne i tale og fik en debat med dem om, hvad det er, det drejer sig om, hvor det virkelig er galt. Jeg er da villig til at overveje det med politikerne, hvis ellers det kunne fremme det lidt, om vi trak det dér, hvis vi i hvert fald kunne få de andre til at gå i gang med dette arbejde,

Der var flere andre, der var inde på disciplinkrisen. Hr. Alfred Hansen mente, at det var de høje klassekvotienter, der var skyld i det. Det er selvfølgelig nok en medvirkende årsag, men hr. Alfred Hansen er nok også så kendt med skolen, at han ved, der er mange andre årsager, der spiller ind.

Hr. Steen Folke nævnte noget om, at vi skulle garantere at medtage repræsentanter for både politi, hær og luftvåben, og hvad ved jeg, men hr. Steen Folke har ikke hørt ordentlig efter, hvad jeg sagde. Jeg fremhævede netop, at det var lærerne og forældrene, vi skulle have fat i, og at disciplinærcirkulæret er en vejledning for skolerne og kommunerne.

Fru Inger Stilling Pedersen sagde, at det ikke var noget nyt, at der var disciplinkrise i skolerne. Det var ikke noget, der var kommet de sidste par år, det lå måske 5 eller 10 år tilbage, og det kan jeg da give fuldstændig ret i.

Så sagde ministeren ligesom så mange andre, at vi skal have ro om folkeskolen. Men det, jeg synes, at der nok lige så meget burde have været sagt, er, at vi skal have ro i folkeskolen. Så kunne jeg næsten spørge ministeren, om ministeren da er ligeglad med, om der er ro i folkeskolen. Det bør ministeren bestemt ikke være, og det bør folketingets flertal heller ikke være, for det er jo ministeren og folketingets flertal, der har ansvaret for folkeskoleloven, og denne folkeskolelov vil ikke komme til at fungere bare nogenlun-

de tilfredsstillende, før vi har ro i skolen. Det er jo derfor vi foreslår, at vi starter på det sted, at vi kommer med nogle nye retningslinjer, så vi prøver at se på, hvad der kan gøres for at skabe ro i skolen. Vi skal altså begynde et sted. At jeg selvfølgelig også gerne vil være med til at lave en ny folkeskolelov, er en anden side af sagen, men man kan ikke få det hele på én gang.

Jeg vil lige til sidst omtale lærernes kongres én gang til. Det vil jeg gøre, fordi hele den debat, der har været både før og efter, opfatter jeg faktisk som et nødråd fra lærerne til politikerne om, at vi skal hjælpe dem. Jeg mener, at vi ved at tage fat på at lave nogle nye bekendtgørelser om disciplinen i skolen kunne hjælpe, kunne igangsætte en aktion til fordel for lærerne, en aktion, som i den sidste ende ville være til fordel for hele skolen og dermed også for elever og forældre. Derfor anbefaler jeg selvfølgelig, at man stemmer for vores dagsordensforslag.

Bertel Haarder (V):

Jeg skal forsøge i denne korte anden omgang at vise hår på brystet, så hr. Ingolf Knudsen kan blive tilfreds, og forsikre fru Gerda Møller om, at hun aldeles ikke skal stille sig selv op som en modsætning til mig og sige, at hun kan tale frit i modsætning til ham Bertel Haarder, som ikke kan tale frit. Hr. Ingolf Knudsen var inde på det samme. Han sagde, at jeg virkede, som om jeg var bundet af manuskriptet. Ja men så tror jeg, at jeg må låne de damer og herrer mit manuskript, for der stod udtrykkelig, at hvad meninger og holdninger angår, har de to regeringspartier overhovedet ikke solgt sig til hinanden. For øvrigt har vi jo hele tiden haft et skoleforlig, så specielt på skoleområdet er der intet nyt sket.

Og når det f. eks. gælder den kritik af U 90, som jeg selv har været med til at fremføre, så vil jeg da ikke trække ét eneste ord tilbage, ikke det mindste. Det er ikke fælles åndeligt gods. Der var visse fornuftige ting i U 90, og vi har taget hul på en af tingene i dag, men der er meget andet, som jeg ud fra en grundholdning vil kritisere, og det vil jeg gøre fuldstændig uhæmmet også i fremtiden.

Fru Ebba Strange nævnte, at historien ikke skulle drukne i kongerækker. Det har hun fuldstændig ret i. Hun fremhævede kildekri-